

A francia élet enciklopédiája

KÖNYVKRITIKA - KÖVETÉSI TÁVOLSÁG - LXV. évfolyam, 45. szám, 2021. november 12.

Annie Ernaux: Évek. Fordította Lőrinszky Ildikó. Magvető Könyvkiadó, Budapest, 2021, 260 oldal, 3499 Ft

Az *Évek* ugyanakkor távolról sem szabályos curriculum vitae, noha, ha még nem lenne, meg lehetne szerkeszteni belőle egy szabályos Wikipédia-cikket Annie Ernaux-ról, még csak nem is az *Évek* megírásának, az ötlet felmerülésének és megvalósításának öntükröző naplója, annak ellenére, hogy jó néhány erre, a megírásra, az elbeszélés közismert nehézségeire vonatkozó reflexió olvasható benne, és egyáltalán nem szabályos Franciaország-történet, jóllehet különböző mélységben rengeteg minden kerül elő benne Franciaország a háború utáni hatvanvalahány évéről. Inkább impressziók, benyomások, emlékek, visszaemlékezések, a hétköznapi francia apróságokból, irodalmi szövegekből, tévéműsorokból, vicclapokból, slágerszövegekből, reklámokból visszamentett efemériák, alkalomadtán a dolgokat nevén nevező frivolítások tömkelegének egy különleges tudaton áteresztett szöttese, hogy az Esterházy Péter *Termelési-regénye* kapcsán Bojtár Endre által egyszer már átköltött klasszikus megfogalmazást használjam, a XX. századi, XXI. század eleji „francia élet enciklopédiája”, ahol a „francián” és az „életen” is külön hangsúly van (az „enciklopédiáról” nem is beszélve).